

מ"ת 8575/04 - מדינת ישראל נגד محمد בסיסו, מוחמד מונה

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט י' נעם

11
מאי
2015

מ"ת 15-04-8575 מדינת ישראל נ' מוחמד בסיסו (עוצר) ואח'

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
נגד
1. محمد בסיסו (עוצר)
עו"י ב"כ עו"ד אנדרה רוזנטל
2. מוחמד מונה (עוצר)
עו"י ב"כ עו"ד ברגות

המבקשת
(המאשימה)

המשיבים
(הנאשמים)

החלטה

1. לפני בקשה למעצרם של המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים נגד בת"פ 8549-04-15, שבו הואשנו בעבירות הצתה - לפי סעיף 448(א) סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על-פי עובדות כתב-האישום, במועד שאינו ידוע למאשימה, קשרו המשיבים קשר לפגיעה בתחום "בית ולרו" ברובע המוסלמי בעיר העתיקה בירושלים, באמצעות בקבוק תבערה. חלק מקשרת הקשר, ביום 29.3.15 בסמוך לשעה 19:45, הגיעו המשיבים לצומת רחובות בסמיכות לבית ולרו. משיב 1 הגיע לצומת, ומשיב 2 "צפת לצומת" כלשון כתב-האישום. דקנות ספורות לאחר מכן, ידו המשיבים בצוותא חד בקבוק תבערה לעבר בית ולרו, שעה שחלק מושביו שהו בבניין, ביניהם ילדים. כתוצאה מיידי בקבוק התבערה נגרם נזק לבניין, ובין היתר - בחזרה הכניסה לבית נשרפו הקיר הפנימי והקיר החיצוני, וכן עצי שהיה במקום. על-פי הנטען בכתב-האישום, בנסיבות האמורים שילחו המשיבים אש מזיד כדי לפגוע בבני אדם.

כתב-האישום והבקשה למעצר עד לתום ההליכים הוגשו בפגרת הפסח, ובמהלכה התקיימן דיון לפני מوطב אחר, כב' השופט שחם, במחלקה בעניין הראות לכואורה. בהחלטת כב' השופט שחם מיום 9.4.15 נקבע, כי קיימות ראות לכואורה להוכחת הנטען בכתב-האישום בעניינים של שני המשיבים. עיקרן של הראות לכואורה היו סרט מצלמת אבטחה שתיעוד את האירוע (אשר בית-המשפט צפה בו) לצד ראיות תומכות נוספות. בגדירה של אותה החלטה, נקבע

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

כבר השופט שחם כי אין מחלוקת בדבר קיומה של עילת מעצר נגד המשיבים, זאת הן לנוכח מהות העבירה ונסיבות ביצועה - השלחת בקבוק תבערה לעבר בניית מגורים מאוכלס, אשר גלומה בה מסוכנות גבוהה, והן לנוכח עילת המעצר הסטטוטורית הנוגעת לשימוש בנשק חם. עם זאת, הורה בית-המשפט באותה החלטה להזמין תסוקיר מעצר בעניינים של שני המשיבים, כדי לבדוק אם קיימת חלופת מעצר שתשיג את תכלית המעצר.

4. משב 1 הנו כבן 20, ועד למעצרו עבד כנגר והתגורר בשכונת א-סעדיה בירושלים. הוא הבן השמיני למשפחה המונה זוג הורים ותשעה ילדים. מתסוקיר המעצר עולה, כי הוא סיים 12 שנות לימוד, ולאחר מכן החל לעבוד בנגירות, בהמשך עבד בתחום החשמל, ולאחרונה חזר לעבוד בנגירות. אין לחובתו הרשותות קודומות. שירות המבחן המתגוריים בסביבתו ובין אלו עטם הוא עובד. להערכת שירות המבחן, במצבים בהם הוא חש פגעה, מתח ולחץ, נוטה משב 1 לפעול באימפרסיון ובאופן תוקפני, מבליל לשקל את השלכות מעשו; כי הלה מטשטש את הקשיים בהתנהלותו; וכי קיים פער בין נסיבות מעצרו לבין גרסתו אודות האירועים. על-rackע האמור, העריך שירות המבחן כי רמת הסיכון להישנות העבירה הנה ביןונית עד גבוהה. עם זאת, המליץ שירות המבחן על שחרורו של משב 1 לחלופת מעצר של "מעצר בית מלא" בבית אחותו בלבית חנינה בירושלים, בפיקוח מתמיד של אחד מבני משפחתו: אביו, ושלושה אחיו וביהם אחותו שבביתה הומלץ כי יתגורר. שירות המבחן התרשם, כי המפקחים המוצעים מודעים למצבו של משב 1, מבינים את מהות הפיקוח ויכולו להוות עבורו גורם סמכותי, מצב גבולות ומצמצם סיכון.

5. משב 2 אף הוא כבן 20. הוא הבן הבכור למשפחה המונה זוג הורים וארבעה ילדים המתגוררים בשכונת א-סעדיה. מתסוקיר שירות המבחן עולה, כי הוא סיים 12 שנות לימוד, המשיך בלימודי מלונאות במשך שנה, ולאחר מכן השתלב בעבודה בחנות מזכרות שבבעלות אביו. הוא מתעודד לחזור ללימודים מלונאות. אין לחובתו הרשותות קודומות. הערכת שירות המבחן את דפוסי אישיותו של משב 2, ואת הרקע לביצוע העבירה, הייתה זהה לזה שציינה בעניינו של משב 1. גם בעניינו של משב 2, כמו בעניינו של משב 1, התרשם שירות המבחן, כי הלה בעל דימוי עצמי נמוך וחוסר בשלות רגשית, וכי הוא נתון בكونפליקט שיוכות בין בני גילו המתגוררים בסביבתו ובין אלו עטם הוא עובד. גם לגבי, כמו בעניינו של משב 1, העריך שירות המבחן, כי במצבים בהם הוא חש פגעה, מתח ולחץ, נוטה משב 2 לפעול באימפרסיון ובאופן תוקפני, מבליל לשקל את השלכות מעשו; כי הלה מטשטש את הקשיים בהתנהלותו; וכי קיים פער בין נסיבות מעצרו לבין גרסתו אודות האירועים. שירות המבחן כי רמת הסיכון להישנות העבירה בעניינו של משב 2 הנה ביןונית. שירות המבחן המליץ לנ��וט בעניינו חלופת מעצר, "בתנאי מעצר בית" בבית סבתו המתגוררת בשכונת שיח' גראח בירושלים; זאת בפיקוח רצוף של אחד מבני משפחתו: אביו, סבתו ודודתו שבביתם הומלץ כי יתגורר.

שירות המבחן ציין, כי המפקחים המוצעים מודעים למצבו של מшиб 2, מבינים את מהות תפקידם כמפקחים ויכולו להוות כלפי גורם סמכותי, מצב גבולות ומצמצם סיכון. יציון, כי לחובתו של האב רישום פלילי הכוון הרשעה בעבירה ביטחונית מלפני כשלושים שנה.

6. ב"כ המבקשת טעונה, כי בנסיבות המីוחסים למשיבים גלומה מסוכנות אינהרנטית לביטחון הציבור, שלא ניתן להפגעה בחלופת המעצר, ועל כן עטרה למעצרם של השניים עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם. לביקשתה, התאפשר לה להפנות שאלות למפקחים המוצעים, וכל אחד מהם הביע נוכנות לשמש כמפקח ולדוחה למשטרת כל אימת שיופרו תנאי השחרור בערובה.

7. ב"כ מшиб 1 גורס, כי חלופת המעצר, הממלצת על-ידי שירות המבחן, שבגדירה ישנה מרשו בתנאי "מעצר בית" מלא מחוץ לאזרור מגוריו, בפיקוח מתמיד של אחד מבני משפחתו - הנה חלופת מעצר הוולמת שתצמצם את הסיכון הנשקי ממנה לביטחון הציבור, ובפרט כשמדבר בצעיר שתפקידו היה נורמטיבי עד היום.

8. ב"כ מшиб 2 טוען, כי מידת הסיכון הנשקית מרשו, הנה נמוכה יותר מאשר למшиб 1. הוא לא חלק על קביעת בית-המשפט, בדבר קיומן של ראיות לכואורה נגד מшиб 2 כמבצע בצוותא של העבירה, יחד עם מшиб 1; ואולם טען, שלצורך קביעת מידת המסוכנות יש להביא בחשבון שמשיב 2 לא יודה את הבקבוק בפועל, אלא שימוש בתצפיתן. על-requent האמור, ונוכח הערכת שירות המבחן כי רמת הסיכון להישנות העבירה על-ידי מшиб 2 הנה ביןונית, ביקש ב"כ מшиб 2 לאמץ את המלצת שירות המבחן ולשחרר את מרשו לחלופת המעצר המוצעת.

9. לאחר בחינת טענות הצדדים, הגיעו לכל מסקנה כי יש להורות על מעצרם של המשיבים עד לתום ההליכים.

אין צורך להזכיר מיללים לגבי מידת הסכנה הנשקית מיידי בקבוקי תבערה, הן בעבר כוחות הביטחון, והן בעבר בתים מאוכלסים בתושבים. בית-המשפט העליון עמד, לא אחת, על החומרה היתרה שיש לייחס למשעים האמורים, ובפרט אלה הנוגעים ליידי בקבוקי תבערה לעבר בניינים מאוכלסים - "מעשה שיש בו כדי לזרוע אימה ופחד ולסקן את חייהם של אזרחים - גברים, נשים וילדים - השווים לבטח בביטם" (בש"פ 9202/09 עבאסיה נ' מדינת ישראל (23.11.09); וכן ראו: בש"פ 5946/12 מדינת ישראל נ' פלוני (8.8.12)). כן נפסק, כי "זריקה של בקבוקי תבערה יוצרת סיכון ברמה גבוהה ביותר"; וכי הנזון של אי-ミימוש הסיכון בפועל, כשלעצמו, "אינו מפחית באופן משמעותי מAPOIO המשוכן של המעשה" (בש"פ 11/9307 פלוני נ' מדינת ישראל (21.12.11)). על-requent האמור, ונוכח המסוכנות

הainherantit הכרוכה בעבירות השלcta בקבוק תבערה, נפסק כי בהיעדר נסיבות מיוחדות, יש להורות על מעצרם של מבצעי העבירות הללו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם, אף אם מדובר בצעירים או בקטינים (בש"פ 9546/12 לעיל ובש"פ 11/9307 לעיל).

בעניינו, המעשה שביצעו המשיבים יצר סיכון ברמה גבוהה ביותר, שכן השניים, במצבם חדא, ידו בקבוק תבערה לעבר בניין מגורים מאוכלס, מתוך כוונה לפגוע ביושבי. הבקוק פגע בבניין; ואך בדרך נס הוצאה רק קיר הבניין, האש לא התפשטה למבנה ולא היו פגימות בגוף ובנפש. הסיכון המוגבר הנש�� מהמשיבים, מלמד מופיע המעשה ומהתעוזה העבריתנית שהפגינו ביצועו, זאת מתוך מניע אידיאולוגי, וגבז תכנון מוקדם. בנסיבות אלו, רמת המסוכנות הגבוהה הנש��ת מהמשיבים מחייבת את מעצרם עד לתום משפטם, חרף גilm הצעיר של המשיבים ותקודם הנורטטיבי עד היום, אינם מצדיקים חריגה מהכלל האמור; ולא הוציאו נסיבות יצאות דופן, המצדיקות נקיטת חלופת מעצר בעניינים. בנסיבות המקרה דן, אין בהעתקת מקום המגורים של המשיבים משכונה אחת לשכונה אחרת בדרום העיר, כמו-גם בהתחייבות בני המשפחה לפקח עליהם ולדוח למשטרת כל אימת שייצאו מהבית, כדי להפיג את הסיכון המוגבר הנש�� מהם לביטחון הציבור; מה גם שבני המשפחה לא היו חסם מפני כניסה העבירה הנדונה (ראו והשוו: בש"פ 251/14 מדינת ישראל נ' פלוני (14.1.14), בפסקה 16).

.10. על יסוד האמור לעיל, יעצרו המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם.

על המזיכרות לשלוח עותק מההחלטה לשירות המבחן.

נitan היום, כ"ב איר תשע"ה, 11.5.15, במעמד ב"כ המבקרת, ב"כ המשיבים, המשיבים ומתרגמן בית-
המשפט לשפה הערבית.

יורם נועם, שופט

